

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 223/2011-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. augusta 2011 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka a zo sudcov Milana Ľalíka a Marianny Mochnáčovej prerokoval sťažnosť JUDr. P. P., Ž., zastúpeného advokátkou JUDr. K. M. P., Ž., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co/33/2010, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo JUDr. P. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co/33/2010 p o r u š e n é b o l o .
2. Krajskému súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co/33/2010 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

3. JUDr. P. P. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 700 € (slovom sedemsto eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. JUDr. P. P. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 261,82 € (slovom dvestošesťdesiatjeden eur a osemdesiatdva centov), ktorú je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. K. M. P., Ž., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 223/2011-10 z 9. júna 2011 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť JUDr. P. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co/33/2010.

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: *„Na Krajskom súde... je od 28. 01. 2010 vedená pod sp. zn. 15 Co 33/2010 občianskoprávna vec sťažovateľa o náhradu nemajetkovej ujmy. Predmetom konania pred odvolacím súdom je prejednanie a rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 9 C 54/2009 z 28. 10. 2009. Odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 9 C 54/2009 sťažovateľ podal dňa 19. 11. 2009... Na sťažnosť na priet'ahy v konaní odpovedal podpredseda súdu písomným podaním č. Spr. 2228/2010 zo 04. 11. 2010, ktoré*

bolo doručené dňa 10. 11. 2010. Z odpovede na sťažnosť vyplýva, že sťažnosť je dôvodná a za prietahy sa podpredseda súdu ospravedlnil sťažovateľovi... Podľa obsahu odpovede podpredseda súdu sťažovateľovi oznámil, že bude vec naďalej sledovať z hľadiska bezprietahovosti a plynulosti až do vrátenia spisu súdu prvého stupňa. Zároveň bude sťažovateľova vec prevedená do režimu sledovania vecí podpredsedom krajského súdu za účelom zabránenia vzniku ďalších prietahov v konaní. Do dnešného dňa nie je vec sťažovateľa žiadnym spôsobom vybavená.

Z časového sledu popísaných skutočností vyplýva, že odporca nevyužil možnosť nápravy po podaní sťažnosti na prietahy v konaní sťažovateľom a prietahy v konaní neodstránil, naopak pretrvávajú a rozhodnuté žiadnym spôsobom nebolo. Odporca nerozhodol ani v lehote, ktorú oznámil v odpovedi na sťažnosť na prietahy, ktorou mal byť prvý štvrtrok 2011.“

3. Na základe už uvedeného sťažovateľ ústavnému súdu navrhuje, aby vo veci vydal tento nález:

„1/ Základné právo JUDr. P. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu... sp. zn. 15 Co/33/2010 porušené bolo.

2/ Krajskému súdu... prikazuje vo veci vedenej pod sp. zn. 15 Co/33/2010 konať bez zbytočných prietahov.

3/ JUDr. P. P. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,- EUR..., ktoré je Krajský súd... povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacoch od právoplatnosti tohto nálezu.

4/ Krajský súd... je povinný v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu nahradiť trovy konania JUDr. P. P. na účet právnej zástupkyne JUDr. K. M. P...“

Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľ zdôvodnil: *„... pretrvávajúcim pocitom neistoty... pocitmi márnosti a nespravodlivosti, ktoré ho sprevádzajú pri porušovaní jeho základného práva na konanie súdu bez zbytočných prietahov ... Sťažovateľ zdôrazňuje, že právo, aby vec bola prejednaná v primeranej lehote je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces... neúmerné*

prieťahy majú za následok stratu dôkazov alebo oslabenie ich hodnoty. Podľa názoru sťažovateľa príliš pomalá spravodlivosť stráca kredibilitu v očiach verejnosti a účastník konania je príliš dlho vystavený neistote o výsledku procesu, úzkosti a stresu s tým spojené. Všetky tieto procesy sú blízke sťažovateľovi, ktorý sa domáha svojich práv od 05. 10. 2005.“.

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k sťažnosti písomne vyjadril podpredseda krajského súdu podaním sp. zn. Spr. 3356/2011 z 1. júla 2011, v ktorom uviedol: *„Predmetná vec napadla na Krajský súd v Bratislave dňa 28. 01. 2010... Dňa 12. 02. 2010 predsedníčka senátu JUDr. D. K. oznámila predsedníčke súdu dôvody zakladajúce pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti sudcu v zmysle ust. § 14 ods. 1 O. s. p. V zmysle opatrenia predsedníčky tunajšieho súdu zo dňa 19. 02. 2010, ktorým bola vylúčená JUDr. D. K. z prejednávania a rozhodovania vecí, bola elektronickou podateľňou tunajšieho súdu vygenerovaná ako nový predseda senátu v predmetnej veci JUDr. J. G... JUDr. J. G. bola od júna do konca novembra 2009 pre pretrvávajúce zdravotné problémy práceneschopná, pričom uvedená skutočnosť významnou mierou prispela k spomaleniu konania vo veciach jej pridelených v priebehu roka 2010 vrátane veci sp. zn. 15 Co 33/2010. Dňa 15. 10. 2010 doručil sťažovateľ Krajskému súdu... sťažnosť na prieťahy v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 15 Co 33/2010. Uvedená sťažnosť bola tunajším súdom vyhodnotená v odpovedi zo dňa 04. 11. 2010, Spr. 2228./2010, ako dôvodná z dôvodu zistenia prieťahov, ktorých príčiny sú dané okolnosťami objektívnej povahy vzhľadom na uvedené, ako aj skutočnosť, že senát 15 Co bol vytvorený od 01. 04. 2008, kedy do tohto senátu v priebehu dvoch mesiacov napadlo cca 400 vecí a u všetkých týchto vecí začala plynúť lehota na vybavenie, pričom nie je v silách senátu vybaviť naraz celý tento nápad vecí, a preto pri vybavovaní vecí je nevyhnutné postupovať v zmysle poradia. Predmetná vec bola prevedená do režimu sledovania vecí podpredsedom krajského súdu a je priebežne sledovaná z hľadiska bezprieťahovosti a plynulosti až do jej rozhodnutia... a vrátenia spisu súdu prvého stupňa...“.*

4. Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k vyjadreniu krajského súdu okrem iného uviedol: *„Samotný odporca konštatoval prieťahy v konaní v odpovediach*

zo 04. 11. 2010, ale za 8 mesiacov nezabezpečil nápravu a odstránenie stavu neistoty sťažovateľa. Prietahy v konaní trvajú naďalej.“

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva podľa označených článkov ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

6. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností a zo spisu okresného súdu sp. zn. 7 C 8/2003 ústavný súd zistil, že žalobný návrh na náhradu nemajetkovej ujmy bol sťažovateľom podaný na Okresnom súde Bratislava III 5. októbra 2005. Na základe rozhodnutia krajského súdu sp. zn. 6 NcC 3/09 z 26. februára 2009 bola predmetná vec prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“). Okresný súd v merite veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 9 C 54/2009 28. októbra 2009, proti ktorému podal sťažovateľ 24. novembra 2009 odvolanie.

Okresný súd 26. januára 2010 predložil spis krajskému súdu, aby rozhodol o podanom odvolaní; 28. januára 2010 krajský súd prevzal spis a zaevidoval ho pod sp. zn. 15 Co 33/10.

Následne krajský súd vo veci vykonal tieto procesné úkony:

- 17. februára 2010 predsedníčka senátu v konaní pod sp. zn. 15 Co 33/10 oznámila predsedníčke krajského súdu, že v danej veci má pochybnosti o svojej nezaujatosti a žiada, aby bola vylúčená z prejednania a rozhodovania veci sťažovateľa,

- 19. februára 2010 predsedníčka krajského súdu vydala opatrenie sp. zn. Spr. 3010/2010, ktorým prikázala, aby bol predseda senátu určený náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov z ostatných sudcov z dôvodu, že

doterajšia predsedníčka senátu (JUDr. D. K.) je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci,

- 23. februára 2010 predmetná vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie novému senátu, ktorého predsedníčkou bola JUDr. J. G.,

- 15. októbra 2010 sťažovateľ podal predsedníčke krajského súdu sťažnosť na priet'ahy v konaní,

- 19. októbra 2010 podpredseda krajského súdu požiadal o zapožičanie spisu na nahliadnutie v lehote do 29. októbra 2010,

- 25. októbra 2010 predmetný spis bol predložený podpredsedovi krajského súdu,

- 21. júna 2011 sudkyňa a členka senátu Mgr. S. P. vo veci vedenej pod sp. zn. 15 Cop 33/2010 žiada, aby predmetná vec sťažovateľa bola pridelená novému predsedovi senátu, pretože doterajšia predsedníčka senátu JUDr. J. G. nevykonáva činnosť sudcu z dôvodu odchodu do dôchodku,

- 24. júna 2011 podpredseda krajského súdu vydal opatrenie pod sp. zn. Spr. 3010/2011, ktorým prikázal, aby bol predseda senátu určený náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov z ostatných sudcov (okrem JUDr. D. K.) z dôvodu, že doterajšia predsedníčka senátu z dôvodu odchodu do dôchodku prerušila výkon funkcie sudcu,

- 29. júna 2011 predmetná vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie novému senátu, ktorého predsedníčkou je JUDr. K. J.

III.

7. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1

vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

9. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (m. m. IV. ÚS 221/04).

10. Podľa § 211 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien (ďalej aj „OSP“), ak nie je ustanovené iné, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria považuje ústavný súd aj povahu prerokúvanej veci. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

12. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je rozhodovanie o návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy, teda po právnej stránke ide o štandardnú občianskoprávnu vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že doterajší priebeh konania len v zanedbateľnom rozsahu ovplyvnila výmena predsedníčky senátu, ktorý charakter sporu je však dostatočne poznaný všeobecnými súdmi (judikatúra, rozbery).

13. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil žiadnu okolnosť, ktorou by sťažovateľ prispel k zbytočným priet'ahom v konaní, naopak, sťažnosťou na priet'ahy v konaní sa domáhal účinnej ochrany svojich práv.

14. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom konajúceho krajského súdu v predmetnej veci, pričom v rámci toho nemohol implicitne nezohľadniť tiež celkovú dĺžku konania v právnej veci sťažovateľa (pozri bod 6). Sťažovateľ v sťažnosti nekonkretizoval obdobia, počas ktorých malo dôjsť k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní, a ďalej poukázal na celkovú dĺžku konania.

15. Vychádzajúc z predloženej sťažnosti a k nej pripojených písomnosti, ako aj zo stanovísk účastníkov konania a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd bez potreby parciálneho hodnotenia a na základe (aj) stanoviska označeného porušovateľa (bod 3) konštatuje priet'ahy v konaní krajského súdu (napr. v období od 23. februára 2010 do 24. júna 2011 krajský súd nevykonal žiadny úkon vo veci). Napriek tomu, že krajský súd

vykonával administratívne úkony spojené so zmenou predsedu senátu, v posudzovanej veci nevykonával žiaden vecný úkon a ani vo veci nerozhodol (do podania sťažnosti ústavnému súdu). Ústavný súd preto konštatuje, že pred krajským súdom došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým k porušeniu označeného základného práva sťažovateľa. Túto skutočnosť potvrdil tiež samotný porušovateľ („... Uvedená sťažnosť bola tunajším súdom vyhodnotená v odpovedí zo dňa 04. 11. 2010... ako dôvodná z dôvodu zistenia priet'ahov, ktorých príčiny sú dané okolnosťami objektívnej povahy..., ako aj na skutočnosť, že senát 15 Co bol vytvorený od 01. 04. 2008, kedy do tohto senátu v priebehu dvoch mesiacov napadlo cca 400 vecí a u všetkých týchto vecí začala plynúť lehota na vybavenie, pričom nie je v silách senátu vybaviť naraz celý tento nápad vecí...“).

16. Obranu krajského súdu spočívajúcu v množstve sporov (v personálnych problémoch) ako dôvodu, ktorý by mal byť objektívnou príčinou spôsobujúcou priet'ahy v konaní, ústavný súd neakceptoval. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 48/96, II. ÚS 52/99, III. ÚS 17/02) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a v konečnom dôsledku nezabavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priet'ahy v súdnom konaní.

17. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

18. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal krajskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

19. Aj keď ústavný súd prikázal krajskému súdu, aby v konaní sp. zn. 15 Co/33/2010 konal bez zbytočných prietáhov, vzhľadom na okolnosti prípadu nepovažoval uplatnenie tejto svojej právomoci za dostatočné na to, aby sa dosiahla vo veci účinná náprava, a preto dospel k záveru, že treba rozhodnúť aj o žiadosti sťažovateľa priznať mu primerané finančné zadosťučinenie.

20. Sťažovateľ žiadal priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 3 000 € z dôvodov: „... *pocitmi márnosti a nespravodlivosti, ... neúmerné prietahy majú za následok stratu dôkazov alebo oslabenie ich hodnoty. Neskoré rozhodnutie môže pre účastníka konania vôbec stratit' zmysel...*“

21. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

22. Pri určení jeho výšky ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

23. Vzhľadom na doterajšiu celkovú dĺžku konania vedeného pred všeobecnými súdmi, osobitne v konaní pred krajským súdom, ako aj na stanovisko krajského súdu adresované sťažovateľovi a ústavnému súdu, napriek ktorému nedošlo k zjednaniu nápravy, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti ústavný súd považoval priznanie sumy 700 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

24. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

25. Sťažovateľovi, ktorý bol vo veci namietaného porušenia práva úspešný, vznikli trovy konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom. Advokátka vykonala 2 úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti 19. mája 2011. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) je 1/6 z výpočtového základu. Za jeden právny úkon vykonaný v roku 2011 patrí advokátovi odmena z výpočtového základu, ktorý je 741 €, t. j. 123,50 € a režijný paušál 7,41 €, teda spolu 130,91 €. Celková odmena advokátke za právne zastúpenie pred ústavným súdom (za 2 úkony právnych služieb a 2x paušálna náhrada) predstavuje sumu 261,82 €, ktorú je krajský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcovi sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP). Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

26. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. augusta 2011